

UDVARHELY VÁRMEGYE
HIVATALOS LAPJA

Megjelenik minden csütörtökön.

Nyolczadik évfolyam.

24. szám.

Szerkeszti:

Székelyudvarhely, 1910. június 10.

Előfizetési ára: községe-nek, valamint kör-
cs. községi jegyzőknek egész évre 6 korona.
Egyes szám ára 50 fillér.

Dr. Keith Ferencz
várm. tb. főjegyző.

Kiadja: Becsek D. Fia könyvnyomdája Székely-
udvarhely. Árpád-utca 3. szám, hová az elő-
fizetési pénzek küldendők.

II. További intézkedést igénylő általános jellegű rendeletek.

145.

Ö cs. és kir. Fensége József kir. herczeg ur magas védnöksége alatt álló kir. József Műegyetemi segély-egylet. 1862. Budapest, I., Központi Műegyetem.

Kérem. Ünnepe van ma! A műszaki világ, a műszaki tudományosság ünnepe! Ma avatja fel ünnepélyesen ö cs. és kir. Fensége I. Ferencz József Magyarország apostoli királya, ö cs. és kir. fensége József kir. herczeg műszaki disz doktor, a Kir. József Műegyetem néhai boldogemlékü megalapítója: József nádor unokájának, egyesületünk magas védnökének jelenlétében a budapesti új Kir. József-Műegyetem hatalmas palotáit és pavilonjait.

A hatalmas Duna folyam mentén egész kis városrészt képeznek az új műegyetemi épületek, melyek a parlamenttel vetekedő nagyságu főépület körül csoportosulnak.

Fényes palotákba és csarnokokba költözünk és költözik velünk a tudomány szomjas, tanulni vágyó ifju technikus gárda.

Sajnos azonban, nemcsak a tudomány szomja gyötri ezen embereket, hanem valóban egy igen nagy százalék éhesen, fáradtan ödöng a fényes folyosókon, pompázó termekben Nyílt titok, hogy az összes főiskolák közül ép a műegyetemekre tódul a legszegényebb néposztályok gyermekei egyrészt mert aránylag leggyorsabban jut a kenyéradó diplomához, másrészt, mert legcsekélyebb szabad idejében is ö jut hallgató korában a legkönnyebben némi keresethez. De mily csekély ez a hányad a nagy kínálat mellett! Mert ezek mind kitünő tanulók, jeles konstruktorok. Ezekből lesz a jövődö Magyarország nagy reményekre jogosító mérnök gárdája, versenyképes építőművésze, gyári mérnöke, vegyész.

Nem kötelességünk-e tehát nemcsak az emberszeretet nevében, hanem hazánk és nemzetünk

íránt is öket tanulmányaikban támogatni, segíyezni?

A Kir. József-Műegyetemen már virágzik egy szép intézmény, a «Technikus Ebéd». Ök a mindennapi kenyeret adják meg az arra szorulóknak, mi hajlékot, otthont akarunk nekik adni.

Jogosult reményekkel nézünk teljes Cimed elhatározása elé, hogy a Kir. József-Műegyetem, a magyar műszaki tudományosság, a magyar ipar és iparpolitika, a jövődö magyar nagykereskedelem és gazdasági élet oly nagyjelentőségü ünnepe és eseménye alkalmával t. Cim is megemlékezik az egyetlen magyar műegyetemen létező, egyetlen humanisztikus egyesület nemes törekvéseiről és azt támogatásban részesiti.

Egyetlenegy kérelemnek sem szabad eredménytelenül visszaérkeznie. Hacsak egy koronával is.

Gyermeki szeretettel esdünk atyánknál.

A Kir. József-Műegyetem kebelében már 1862. óta fennálló Műegyetemi Segélyegylet egykori alelnöke: Mende Valér műépítész az Orsz. Magyar Képzőművészeti Társulat 1910. évi tavaszi tárlatán nagy sikerrel kiállított terve szerint Műegyetemi Diákothont szándékozik létesíteni. A legelső alapot kell ehhez megszerezni. Tiszteletteljesen kérjük t. Cimet, vegye atyai gondoskodásába kérésünket és támogasson bennünket nemes felebaráti törekvéseinkben, hacsak a legcsekélyebb pénzdarabbal is. A legcsekélyebb adományt is halás köszönettel fogadjuk. A nemeslelkü adakozók kéretnek az összeget, ivet levélben egyesületünkhöz juttatni.

Budapest, 1910. május 25-én.

Pivny Aladár s. k.,
elnök.

Kádár Zoltán s. k.,
főpénztáros.

Majorossy Gyula s. k.,
főtítkár.

Szám: 3816—1910. alisp.

Székelyudvarhely r. t. város polgármesterének, a három járási főszolgabírónak, valamennyi községi és körjegyzőnek.

A gyűjtés megkísérlése és eredmény esetén a begyűlt összegnek közvetlenül a fenti címre leendő eljuttatása czéljából kiadom.

Székelyudvarhely, 1910. évi május hó 31-én.

Sebesi, alispán.

III. Általános jellegű, de további intézkedést nem igénylő rendeletek, értesítések és más közlemények.

146.

14 615—1910. VI—a. B. M. számú körrendelet.

A közforgalomban használatban levő mértékek és mérőeszközök ellenőrzése.

Valamennyi törvényhatóságnak (Budapest székesfőváros kivételével) és a székesfővárosi m. kir. államrendőrség főkapitányának.

A mértékekről, ezek használatáról és ellenőrzéséről szóló 1907. V. t.-c. 21. §-ának rendelkezése értelmében annak ellenőrzése, vajjon a közforgalomban használatban levő mértékek és mérőeszközök az ezen törvény 16. §-ában előirt hitelesítési bélyeggel el vannak-e látva, a rendőrhatóságnak képezvén feladatát, azok számára a kereskedelemügyi miniszter urra egyetértőleg az ide mellékelt utasítást adom ki.

Ez az utasítás, mely az 1907. V. t.-cikben és az ennek végrehajtása iránt kiadott kereskedelemügyi miniszteri rendeletekben foglalt rendelkezések alapján készült, tartalmazza mindazokat az irányelveket, melyek a közforgalmi mérőeszközöknek, valamint a hitelesítési, illetőleg mértékjelzési kötelezettség alá eső tárgyoknak az 1907. V. t.-c. 21. §-a értelmében teljesítendő ellenőrzésnél, ezen ellenőrzés eredményessége érdekében, a rendőrhatóságok részéről különösen szem előtt tartandók lesznek.

Midőn az említett utasítást a címnek további megfelelő intézkedés végett megküldöm, egyúttal felhívom a címet, miszerint figyelmeztesse a rendőrhatóságokat, hogy a mértékeknek és mérőeszközöknek az 1907. V. t.-c. 21. §-ában előirt ellenőrzése különösen az évnék az időszakos hitelesítések befejezését követő szakában lesz fogantatandó annak megállapíthatása végett, vajjon a mértékeket használó közönség az utánhitelesítési kötelezettségnek eleget tett-e.

Ezen rendelettemmel az ugyanezen tárgyban hivatali elődöm által 1875. évi december hó 2-án 58438. szám alatt kiadott utasítást, valamint egyáltalában az 1874. VIII. t.-c. alapján e részben kiadott rendeleteket, nevezetesen az 54054—1875., 41245—1876., 2/25749—1885., 59955—1890., 38233—1900., 3/120562—1900., 4/ s 5/599—1904., 5/ szám alatt kiadott rendeleteket egyidejűleg hatályon kívül helyezem.

Budapest, 1910. évi május hó 18-án.

A miniszter helyett:
Dr. Bezerédy s. k.
államtitkár.

Udvarhelyvármegye alispánjától.

Sz. 4020—1910. alisp.

Az elsőfoku rendőrhatóságnak, a községi és körjegyzőknek.

Közlöm azzal, hogy az ezen rendeletben jelzett utasítás egész terjedelemben a Belügyi Közlönyben jelent meg.

A községi és körjegyzőket, ugyancsak a város rendőr főkapitányát utasítom, hogy az utasítás tartalmáról a közönséget megfelelő módon alkalomadtán tájakoztassa.

Székelyudvarhely 1910. június 7-én.

Alispán helyett:

Dr. Paál, főjegyző.

147.

20007—1910. VII—c. B. M. számú körrendelet.

A fejletlen kor házassági akadálya alól való felmentésért folyamodó házasulók részére kiadandó orvosi bizonyítványok szabatosabb szövegezése.

Valamennyi törvényhatóság első tisztviselőjének.

Az igazságügyminiszter urtól nyert értesílésem szerint többször tapasztaltott, hogy a fejletlen kor házassági akadálya alól való felmentésért (1894. XXXI. t. c. 7. §.) beadott orvosi bizonyítványokban az illető hatósági orvosok a házasulandó leány kellő fejlettségét igazolják a nélkül, hogy a véleményük alapjául szolgáló ténybeli adatokról és különösen a leány fejlettségének fokáról említést tennének, s így a bizonyítványok szövege arra enged következtetni, hogy az illető leány csupán korának megfelelő fejlettséggel bír.

Ennélfogva tekintettel a korai házasságra lépésből származó bajokra, felhívom Czimet, utasítsa a hatósága területén működő hatósági orvosokat, hogy a fejlettségi bizonyítványok kiállítása körül a legnagyobb szigorúsággal és óvatossággal járjanak el, s a mennyiben a fejlettséget minden kétséget kizárólag megállapították, az erről szóló bizonyítványban mindenkor külön említsék meg azt is, hogy az illető leány fejlettsége életkorát meghaladja, és egy 16 éves leány átlagos fejlettségének felel meg, továbbá hogy a házasságkötés ebből a szempontból akadályba nem nem ütközik.

Budapest, 1910. évi május hó 14-én.

A miniszter helyett:
Jakabffy s. k.
államtitkár.

Sz. 4019—1910. alisp.

Valamennyi hatósági orvosnak.

Belügyminiszter urnak fenti körrendeletét tudomásvétel és ahoz való alkalmazkodás céljából közlöm.

Székelyudvarhely, 1910. évi június hó 7-én.

Dr. Sebesi, alisp.

148.

Magyar királyi földmivelésügyi miniszter.

Szám: 51909—III. 1.

Valamennyi vármegye alispánjának és törvényhatósági jogal felruházott város polgármesterének.

Tudomásomra jutott, hogy a fogyasztásra levágott állatok vágóhídi feldolgozását végző iparosok a husvizsgálat tárgyában 54300—1908. sz. alatt kiadott itteni rendelet 50. §-a ellenére még pedig nem fordítanak kellő gondot arra, hogy az állatok bőre lefejtés közben értéksökkenést ne szenvedjen.

Tekintettel e kérdés fontos mezőgazdasági jelentőségére, felhivom czímet, utasítsa a törvényhatóság területén levő husvizsgálókat, hogy a fent idézett rendeletszakasznak a bőrök lefejtésénél követendő eljárásra vonatkozó rendelkezése pontos betartására mindenkor különös gondot fordítsanak.

Budapest, 1910. május 28-án.

A miniszter megbízásából
Csukay s. k., min. tanácsos.

Sz.: 4092—910. alisp.

Mindenik főszolgabirónak, Székelyudvarhely város polgármesterének, valamennyi községi előjárásának.

M. kir. földmivelésügyi miniszter urnak fenti rendeletét tudomás és a husvizsgálókkal leendő közlés végett kiadom.

Székelyudvarhelyen, 1910. évi június hó 10.

Alispán h.

Dr Paál főjegyző.

149.

Magyar királyi földmivelésügyi miniszter.

Szám: 111633—III 3 1909.

Körrendelet valamennyi városi és vármegyei törvényhatóságoknak.

Az 1909. évi november hó 11 én 5592. M. E. I. szám alatt kelt rendelettel életbeléptetett vasuti üzletszabályzat a hozzá tartozó B) melléklet (Az élő állatok szállítására vonatkozó részletes határozmánnyal) 5. §-ában azt a rendelkezést tartalmazza, hogy ha a szállítás 36 óránál tovább tart, az állatokat minden 36 óra elteltével itatni kell.

Ezzel összhangban az 1888: VII. t.-cz. végrehajtása iránt az akkori földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter által 40000—1888. sz. alatt kiadott rendelet 85. §-ának első bekezdését a m. kir. kereskedelemügyi miniszter ural egyetértőleg olyképmódosítom, hogy olyan vasuti kocsik használata, melyekben az etetés és itatás is eszközölhető, csak a 36 óránál tovább tartó marhaszállításoknál kötelező.

Fentiekhez képest az idézett rendeletszakasz második bekezdésének határozmányai ezentul szin-

tén csak a 36 óránál továbbtartó marhaszállításokra vonatkoznak.

Felhivom a törvényhatóságot, hogy ezen rendeletem közhírré tétele iránt szabályszerűen intézkedjék.

Budapest, 1910. évi május 28-án.

A miniszter helyett:
Ottlik Iván s. k., államtitkár.

Sz.: 3977—910. alisp.

Valamennyi község előjárásának, Székelyudvarhely polgármesterének.

Fenti rendeletet tudomás és közhírré tétel végett közlöm.

Székelyudvarhelyen, 1910. június hó 6-án.

Sebesi alispán.

150.

Udvarhelyvármegye alispánjától.

Szám: 3719—1910. alisp.

Tárgy: Megrendelési felhívás a Rákóczy István által írott »A községi ügyviteli vizsgálat rendje« cz. műve.

A három járási főszolgabirónak, valamint a községi és körjegyzőknek.

Rákóczy István Nógrádvármegye tb. főjegyzője »A községi ügyviteli vizsgálat rendje« czímen Szakművet írt, mely a községek ügyvitelének vizsgálatai alkalmával, helyes utasításai és célszerű beosztásánál fogva, egy a vizsgálatot teljesítő hatóságok, mint a vizsgálat alá kerülő előjárások részére vezérfonalul szolgálhat. A könyv ugyanis megfelelő csoportosításban felsorolja mindazokat az ügyeket és kellékeket melyekre egy ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie. Midőn ezek folytán a művet figyelmebe ajánlom, megemlítem, hogy az a szerzőnél Balassagyarmaton folyó évi június hó 15-ig rendelhető meg, vászonkötésben 2 koronáért.

Székelyudvarhely, 1910. évi május 27-én.

Sebesi, alispán.

151.

Brassói m. kir. határszéli rendőrkapitányság predeáli kirendeltsége.

Szám 1381—1910. hrk.

Nagyságos Alispán Ur!

A délkeleti vármegyék területéről községi jegyzők több ízben fordultak hozzám felvilágosításért az iránt, hogy kiskoru leányok mely okból lettek a Romániába való kilépésben megakadályozva és haza utasítva, holott szabályszerű utlevéllel szüleik egyikének kíséretében vagy más igazolt kíséreléssel jelentkeztek kilépésre.

Mivel a községi jegyzők által adott esetleges téves információk folytán utra kelt kiskoru leányok

és kísérőik a visszautasítás folytán érzékeny anyagot kárt szenvednek, tisztelettel kérem, hogy a községi jegyzőket a kivándorolni szándékozó kiskoru leányokkal szemben követendő eljárásra kioktatni méltóztatassék.

Az 1909. évi II. t.-cz. 2. §-ának rendelkezései szerint atyai hatalom alatt álló kiskoru leányok atyjuk nélkül csak atyjuknak írásban adott és hatóságilag hitelesített, a gyámság alatt levők pedig gyámjuknak gyámhatóságilag jóváhagyott beleegyezése mellett s ezenfelül mindkét esetben csak akkor vándorolhatnak ki, ha igazolva van, hogy rendeltetési helyükön való elhelyezésük biztosítva van — s a mennyiben nem szüleik kíséretében utaznak, hatósági bizonyítvánnyal kell hogy igazolva legyen, hogy rendeltetési helyükig teljesen megbízható felnőtt személyek kíséretében utaznak.

A szüleik nélkül kivándorló kiskoru leányok védelmére tehát a törvény *három irányban rendelkezik*:

1. csakis az atya vagy gyám beleegyezésével kelhetnek utra kivándorlás céljából,

2. utazásukat a rendeltetési helyükig csak szüleiknek vagy hatósági bizonyítvánnyal igazolt megbízható felnőtt személyeknek kíséretében tehetik meg,

3. a rendeltetési helyükön való elhelyezésük biztosítása a konzulátus által hitelesített nyilatkozáttal igazolandó.

A határrendőrség tehát a szüleik nélkül kivándorlásra jelentkező leányokkal szemben a következő vizsgálat vizsgálatja a kivándorlás jogosultsága szempontjából:

1. Ha a kiskoru leány az utlevél tulajdonos vagy pedig, ha az anyjának vagy más családtagjának utlevelében van mint kísérő bejegyezve, az atyjának vagy gyámnak az ő kísérete nélkül való kivándorláshoz adott beleegyezése megállapítható, mivel az utlevél kiállító hatóság az utlevelet az atya vagy gyám beleegyező nyilatkozata alapján adta ki.

Ha azonban a kiskoru leány az atyjának utlevelével, melyben mint utitárs van bejegyezve — ha mindjárt az anyjának kíséretében is — jelentkezik kilépésre, követeltetik tőle, hogy az atyjának írásban adott és hatóságilag hitelesített beleegyező nyilatkozatát mutassa fel, mivel az utlevél ez esetben nem igazolja azt, hogy az atya beleegyezett volna, hogy a leány ő nélküle vándorolhasson ki.

Ugyancsak megállapítatik az atyai beleegyezés, ha a szülei nélkül jelentkező kiskoru leány utlevelébe az utlevél kiállító hatóság által a kísérő neve és utlevelének száma be van jegyezve, mivel e bejegyzés csak az atya tudtával és beleegyezésével volt eszközölhető.

2. Ha a kiskoru leány szülei nélkül kísérővel jelentkezik kilépésre, ellenőriztetik, hogy az utlevelébe az utlevél kiállító hatóság által bejegyztetett-e a kísérő neve és utlevelének száma.

Az utlevelébe az utlevél kiállító hatóság által eszközölt bejegyzést vagy az I. foku rendőrhatalóság által a kísérő személyében beállott változás bejegyzését *községi bizonyítvány nem pótolhatja*.

Ellenőriztetik az is, hogy a kísérő tényleg a rendeltetési helyig kísérje-e a kiskoru leányt, tehát a kísérő köteleztetik, hogy a maga és a kiskoru leány részére a rendeltetési helyig megváltott vasuti jegyet mutassa be.

Ha a kísérő ennek daczára a leányt magára hagyva az utazásban, tér vissza, az 1909. évi II. t.-cz. 41. §-ába ütköző és két hónapig terjedhető elzárással s 600 koronáig pénzbüntetéssel büntetendő kihágás miatt vonatik felelősségre.

Ugyane kihágás miatt vonatik felelősségre a kiskoru kivándorló leánynak atya is, ha leányát a rendeltetési helyig el nem kísérve tér vissza.

3. Követeltetik a kivándorló kiskoru leánytól — *még ha anyja kíséretében utazik is*, — hogy a rendeltetési helyén való elhelyezésének biztosítását igazolja.

A kiskoru elhelyezése csak abban az esetben tekinthető biztosítottnak, ha a kiskoru elhelyezését magára vállaló egyén bizonyítvánnyal kimutatja azt, hogy erkölcsi tekintetben kifogás alá nem esik, felügyelete alatt a kiskoru nő erkölcsét veszély nem fenyegeti, vagyoni és kereseti viszonyai pedig kellő biztosítékot nyújtanak a tekintetben, hogy a rábizott kiskorut társadalmi helyzetének megfelelő módon eltarthatja.

Ezenfelül a kiskoru elhelyezését magára vállaló egyén nyilatkozatot adni arról, hogy a rábizott kiskorut állandóan felügyelet alatt tartja és olyan esetben, midőn a kiskoru a maga korához és neméhez mérten megfelelő keresethez nem juthatna, azt magánál saját családtagjaként tartja, szükség esetén pedig hazaszállítását is elvállalja, továbbá, hogy a kiskoru eltartásával és hazaszállításával felmerülő költségeinek megtérítését a kiskorutól követelni nem fogja.

A fent említett bizonyítványt csak akkor szabad elfogadni, ha az a kiállítás helyén érvényes szabályoknak megfelelő hiteles alakban van kiállítva s azt a cs. és kir. diplomáciai képviselői hatóság vagy a cs. és kir. konzuli hivatal is hitelesítette. Ugyanez a szabály áll a kötelező nyilatkozatra nézve is, mely azonban a cs. és kir. konzuli hivatal előtt is kiállítható.

A Romániában székelő cs. és kir. konzuli hivatalok a kötelező nyilatkozat felvételét elvállalják s a nyilatkozat hitelesítő záradékában igazolják a nyilatkozattevő megbízhatóságát, ez okmány tehát pótolja a külön kiállított nyilatkozatot és bizonyítványt.

Az elhelyezés biztosságát igazoló nyilatkozat és bizonyítvány tehát már a kiskoru leány kilépésekor követeltetik.

Ugyancsak követeltetik a fenti nyilatkozat és bizonyítvány az atyától is, a ki kiskoru leányát Romániában magára hagyva tér vissza. A mennyiben ugyanis egyedül maradt kiskoru leányának megbízható elhelyezését igazolni nem tudja, az 1909. évi II. t.-cz. 41. §-ába ütköző kihágás miatt vonatik felelősségre.

* * *

Az 1909. II. t.-cz. 1. §-a szerint kivándorló-

nak tekintendő az, a ki tartós kereset céljából külföldre távozik.

A törvény hatálya csak azokra a munka keresőkre nem terjed ki, a kik valamely európai államba egy évnél rövidebb időre meghatározott munkák teljesítésére távoznak — a Romániába cselédnek menő leányok tehát kivándorlóknak tekintendők, mert a szerződésük — habár felmondással — egy évnél nem rövidebb időre s nem meghatározott munka teljesítésére szól.

A gyakorlati tapasztalat tanúsága szerint a Romániába cselédként kijutott leányok nagy része hozzászokik ott az erkölcsstenlenséghez és számtalan azoknak a kiskoru leányoknak a száma, kik más állapotban, vagy elzülve, a Romániában igen elterjedt vérbajjal megfertőzve térnek haza.

A kiskoru leányoknak Romániába való kiszállítása útján a magyar államra háramló nagy gazdasági és morális kár megakadályozása végett az 1869. évi 3390. sz. belügyminiszteri rendeletnek — melyet az 56941. B. M. 1909. sz. rendelet hatályában fenntartott — 1. pontja úgy intézkedik, hogy oly fiatal nők, a kik csak szolgálatkeresés végett szándékoznak a Keletre, mint Moldva-Olahországba stb. utazni, vagy a kik, noha átutazásuk céljával mást adnak elő, de biztos és tisztességes kereset módot kimutatni nem tudnak vagy kiknek erkölcsisége ellen alapos kifogás tételhetik, Keletre szóló utlevelet nem nyerhetnek.

A községi jegyzőknek tehát hivatali kötelessége, hogy az utlevél kiállítása iránti kérelem előterjesztésekor már kutassák, hogy vajjon nem cselédként akar-e Romániába kivándorolni az utlevélért folyamodó kiskoru leány, — s az esetben e körülményt az utlevél kiállító hatóságnak jelentésük, hogy az utlevél kiadása megtagadható legyen.

A fent hivatkozott rendelet szerint Erdélyből feltűnően nagy számban szoktak a fiatal nők szolgálatkeresés végett Moldva-Olahországba kijárni, onnan pedig részint önként, részint az ott működő kerítők által elcsábítatva csakhamar a keletre tovább utaznak, hol rendszerint bordélyházakba kerülnek, minek következménye az, hogy az eddigi tapasztalás szerint a keleti bordélyházak számára aránylag ők szolgáltatják a legnagyobb jutalékot.

Tényleg a mai napig is Románia az első álmomása a szomorú hírességre szert tett hungarák piacának.

A közerkölcsiség és magyar név érdekére hivatkozással köti a belügyminiszter ur a törvényhatóságoknak szívére, hogy a fent hivatkozott rendelet rendszabályait szigoruan kezeljék s folytonos örökös által a kiskoru nőknek a keleti országokba való elfojtására közreműködni igyekezzenek.

Méltóztassék a hatósági területén levő községi jegyzőket ez irányban kioktatni annak hangsúlyoztatása mellett, hogy a határrendőrségnek a keletre kivándorló kiskoru leányokkal szemben követett szigorú eljárása mig egyrésztől szabályszerű, másrésztől a kiskoru leányok erkölcsi vé-

delmének szempontjából indokolt és szükséges, — s a községi jegyzők hivatásuk ellen vétének tehát, midőn a kiskoru leányoknak Romániába való kiszállítását pártfogás nyújtásával és tanácsok adásával megkönnyíteni igyekeznek.

Predeál, 1910. évi május hó 24-én.

Burg Kornél,
m. kir. határszéli rendőrkapitány.

Sz. 3868—910. alisp.

A három járási főszolgabírónak, Székelyudvarhely r. t. város főkapitányának, valamennyi községi és körjegyzőnek.

Tudomás és gondos alkalmazkodás végett kiadom.

Székelyudvarhely, 1910. május 31-én.

Sebesi, alispán.

V. Pályázatok, hivatalos hirdetések és körölvények.

Állati betegségek. *Lépfene* fellépett szorványosan Homoróddaróc község szarvasmarha állományában.

Sertésvész fellépett szorványosan Székelyszenterzsébet és Kápolnásfalú községekben.

Bivalyész megszűnt Karácsonyfalva községben.

Veszétség megszűnt Szentegyházfalva község szarvasmarha állományában.

Uj postaügynökség. Az ujonnan berendezett fiatalfvai postaügynökség folyó évi június hó 1-én megnyílt.

Elveszett lovak. Molnos Zsigmond lokodi lakosnak 2 drb lova folyó hó 12-én a csordából a kápolnásfalvi ugynevezett Térbukk határrészből elveszett. Egy drb 7 éves barnakancza, egy drb 7 éves sötétpej kancza.

Elveszett malacz. Városfalvi lakos Bedő Józsefnek elveszett egy 10 hetős gője malaccza. Jobb füle lyukasított és ki van hasítva belőle. Angol- és mangaliczavér keverék. 16—20 nap óta oda van.

Elveszett kancza. Tóth Ferencz vargyasi lakosnak elveszett 2 drb egérszörű V. a. s. bélyeggel ellátott 6 éves kanczája.

Elveszett kanczák. Ilkei Ferencz vargyasi lakosnak elveszett egy 6 éves sötétpej kanczája. Jegytelen. V. a. s. bélyeggel és 1 drb 6 éves fekete kancza V. a. s. bélyeggel, első balkörmen pókos, hátsó ballába kesely.

Elveszett csikó. Péter Mózes felsőboldogfalvi lakosnak egy drb 3 éves sárga kanczacsikója, a bal tompján b. a. jegy sütvé, a hátsó ballába szárcsa, a 17 falusi erdőről május 30-án eltévedt.

Felfogott csikó. Homoróddjánosfalva községben felfogva tartatik egy 2 évesnek látszó pej kanczacsikó; bal farán K bélyeg. Fent nevezett

csikó június hó 2-án a választás alkalmával Oklándról a szekerek után jött Homoródjánosfalva községbe.

Felfogott göne. Folyó évi május hó 16-án Nagy községben egy drb. 5 hónapos göne sertés felfogva tartatik. Igazolt tulajdonosa a községi bírónál átveheti a tartásdíj lefizetése ellenében.

Felfogott állatok. Vargyas községben 6 nap óta fel van fogva 2 drb 3 éves fehér szőrű és szarvu tehén és 1 drb 4 éves fehér szőrű és szarvu ökör.

Elveszett kancza. Füzi András székelyzsombori lakosnak a székelyzsombori legelőről 2 drb. 8 és 9 éves kanczája elveszett. Mindkét kancza fekete sűrű haju, farukon S. bélyeg. Az egyiknek nyakán csengettyű is volt.

Körözendő egyének. 194. — *Szántó Mihály* kertész, kinek neje Hatala Mária, nyomozandó és feltalálása esetén kihallgatandó arra nézve, hogy mikor és hol született, időrendben nagykorúsága óta mely községekben lakott, kiknél szolgált, van-e cselédkönyve vagy munkakönyve, mit tud szülei illetőségéről. A felveendő jegyzőkönyv a 11602—910. számra való hivatkozással Szabolcsvármegye alispánjának (Nyiregyháza) megküldendő.

195. — *Likavec Mihály* putnoki születésű 42 éves cseléd nyomozandó és feltalálása esetén lakóhelye Hajdúvármegye alispánjával (Debreczen) a 3245—910. számra való hivatkozással közlendő.

196. — *Lázár Mária* nevű nő, a ki Lázár Mihály és Czákó Verona szülöktől Pálfölden született nyomozandó, feltalálása esetén illetőségére nézve kihallgatandó és a felveendő jegyzőkönyv a 3160—910. számra való hivatkozással Hajdúvármegye alispánjának (Debreczen) megküldendő.

197. — *Frajka Mária*, Kisvalkócz községi illetőségű 35 éves nő nyomozandó és feltalálása esetén lakóhelye Barsvármegye alispánjával az 5234—910. számra való hivatkozással közlendő.

198. — *Özv. Waller Józsefné* szül. Beinhofer Anna és *Waller Emma* volt budapesti lakosok nyomozandók, feltalásuk esetén illetőségükre nézve kihallgatandók és a felveendő jegyzőkönyv a nyitrai járás főszolgabírójának megküldendő.

199. — *Trokán Erzsébet*, a ki a pestmegyei Duka községben 1876 ban született és valószínűleg cseléd, nyomozandó és feltalálása esetén lakóhelye az 10098—910. számra való hivatkozással Nógrádvármegye alispánjával közlendő.